Pověz mi růžičko - Černocká, Petra

Pověz mi růžičko, proč bolí zklamání,
proč láska je už dnes, tak těžko k dostání,
provázíš vůní svou, cesty i cestičky
a vůbec netušíš co zkrývám pod víčky,
lásku nádhernou, až člověk stůně,
přijde a zavoní prchavá vůně.
Láska to je jen barevné vlání,
písnička jarní a usínání.

Já dávno dávno vím, že jak ta kvítka vadnou,
má láska v copánkách už nemá sílu žádnou,
jen moře celé moře, lásky slz a touhy žít,
jen moře celé moře,chci něžných slov a slunce mít.

Pověz mi růžičko, kde rostou vavříny,
pro štěstí úsměvu, pro bolest na stíny,
pověz mi růžičko, co je to poznání,
má duha vysněná vrací jen zklamání.

Já dávno dávno vím, že jak ta kvítka vadnou
má láska v copánkách už nemá sílu žádnou,
jen moře celé moře, lásky slz a touhy žít,
jen moře celé moře, chci něžných slov a slunce mít.